

บรรณานุกรม

กรกฎ ตราช. (2546). ความคิดเห็นของผู้ประกอบการตลาดน้ำในการส่งเสริมการท่องเที่ยว: ศึกษากรณีตลาดน้ำดอนหวาย อําเภอสามพราน จังหวัดนนทบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนาศาสตรเพื่อการพัฒนาบัณฑิต สถาบันราชภัฏธนบุรี.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2538). การดำเนินงานเรื่อง Ecotourism ในประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: บริษัท ออมริทร์พรีดิ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.

_____. (2540). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ธรรมชาติ. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. (2540). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : Ecotourism / วรรณพร วนิชชานุกร.

กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

_____. (2544). แผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

จังกลพัชร์ เจตนาจิตร. (2546). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน :

ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการอ่อนรื่นเรือนสวนเดียบคลองมหาสวัสดิ์ อําเภอพุทธมณฑล จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เจมส์กัตตี้ ปั่นทอง. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร:

โรงพยาบาลศิริราช

ฉัตรชัย ด้วงขาด. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ :

กรณีศึกษาความคิดเห็นชุมชนคลองบางกอกน้อย จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกริกศาสตร์.

ชوال แพรตถุ. (2526). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพาณิช.

เชิดศักดิ์ ใจวารสินธุ. (2520). การวัดเขตคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

พิจิยา สุวรรณชัย. (2517). วิทยาศาสตร์สังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.

เดาวัลย์ นันทาภิวัฒน์. (2520). หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทองหยด สวนทอง. (2539). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ลิ่งชัน.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทวีทอง ทรงวิวัฒน์. (2527). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพลังกมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การศึกษาโขนายสารารัตน์ฯ
มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธงชัย สันติวงศ์. (2531). หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพาณิช.

ธวัช เบญจชาธิกุล. (2529). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้ามีส่วนร่วมของชาวบ้านในการพัฒนา: กรณีศึกษาหมู่บ้านชาวเขาชนะเลิศการประกวดหมู่บ้านพัฒนาด้วยอย่างของศูนย์พัฒนาและส่งเสริมชาวเขา จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี 2527. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธิรพัฒน์ ตื้อดัน. (2546). ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่วนอุทยานม่อนพระยาแห่ง ตำบลพิชัย อ่าเภอเมือง จังหวัดลำปาง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นดา คำริห์เดช. (2542). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนของประชาชนในชุมชนบ้านครัว กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

นาคม ชีรสุวรรณขัgar. (2541). ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา: อ่าเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

นิพลด เรือเมืองพาณ. (2542). แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามหลักการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ กรณีศึกษา : วนอุทยานภูชี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

นิรันดร์ จงคุณเวศย์. (2527). แนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนของ ประชาชนในงานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภาคการพิมพ์.

บุญกร ภาจินดา. (2538). สรุปการสัมนา : พัฒนาการท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ประภาส อินทนปานานน. (2546). การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม กรณีหมู่บ้านโคกโกลง อ่าเภอคุณ不停地 จังหวัดกาฬสินธุ์. ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรอนามัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บูรพา.
- ประเวศ วงศ์. (2536). แนวคิดและกลยุทธ์สังคมสมานุภาพแล้วช้า. *วารสารใหม่*, 7 (12), 22 – 34.
- ปาริชาติ วัลย์เสถียร. (2542). เอกสารประกอบการศึกษาวิชา สค.651 : ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. สาขาพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พงศ์ศานต์ พิทักษ์มหากดุ. (2539). ชาวบ้านกับช่องทางประกอบธุรกิจท่องเที่ยว : แนวคิดในการจัดตั้งสหกรณ์บริการนำเที่ยวธรรมชาติแนวอนุรักษ์กาลยุคในบุรี. กรุงเทพมหานคร: ปกเกล้า.
- พจนานา สวนศรี. (2546). คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพมหานคร: โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- พระหมเมษ นาอุ่นทอง. (2539). แนวทางพัฒนาท่องเที่ยวภายใต้พัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 8 เพื่อมุ่งสู่ทิศทางที่ยั่งยืนในการพัฒนาท่องเที่ยวในทิศทางที่ยั่งยืน ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- พะยอม ธรรมบุตร. (2539). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน.
- ไพบูล หวังพาณิช. (2523). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา ศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ภราเดช พยัคฆ์วิเชียร. (2539). พัฒนาท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน. ชุดสารการท่องเที่ยว 15 (2), 5.
- มนทุวรรณ พลวัน. (2546). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาตลาดน้ำท่าค้อ ต.ท่าค้อ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สำนักบัณฑิตศึกษาสามัคคี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัตนนา จันทาโย. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแม่วงค์ และอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริกศาสตร์.
- รัตนกรณ์ มหาครานนท์. (2541). การท่องเที่ยวในเมือง (Urban Tourism). กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

วรรณพร วนิชชาบุกรและคณะ. (2541). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

วรรณฯ วงศ์วนิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วันชัย เรืองอุดม. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยว กรณีศึกษาชุมชนตำบลคลองท่าราย อำเภอเมืองจังหวัดคนทุเร. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศมานะ ระนอง. (2545). การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี :

ชุมชนคีรีวงศ์ ตำบลคลอกโกลน อำเภอสามัคคี จังหวัดนครศรีธรรมราช.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศรีพร สมบูรณ์ธรรม. (2539). Ecotourism การท่องเที่ยวแนวอนุรักษ์ สัญลักษณ์ใหม่แห่งทศวรรษ. จุลสารการท่องเที่ยว 12 (2), 1.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2540). ร่างนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

สมศักดิ์ แข่นอุดิตรัตน์. (2542). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : โอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนาศึกษาเฉพาะกรณีเกาะเต่า – นางยวน อําเภอพะวัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาสัมบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศรี ขึ้นเมือง. (2539). Ecotourism การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. วารสารโลกสีเขียว 5(2), 61-65.

สาгал สถาติวิทยานันท์. (2532). ภูมิศาสตร์ชนบท. กรุงเทพมหานคร: ไอเดียนสโตร์.

สาทิส สุขผ่องศรี. (2542). แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวงศ์ ตำบลคลอกโกลน อำเภอสามัคคี จังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2542). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเลย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สินธุ์ สถาบล และคณะ. (2546). การท่องเที่ยวโดยชุมชน : แนวคิดและ ประสบการณ์ พื้นที่ภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สุชาติ ประสีทธิรัฐสินธุ์. (2546). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: บริษัทเพื่องานพิมพ์ บริษัทเจริญ.

สุภาพร วรพล. (2536). การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แห่งมุมหนึ่งของการท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

สุครัตน์ นาคประกอบ. (2546). แนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอุทัยานแห่งชาติ ป้าหินงามเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดชัยภูมิ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุรพล ศรีวิทยา. (2545). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่อุทัยานแห่งชาติ ส่วนอุทัยานแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ.

สุริชัย หวานแก้ว. (2530). บทเรียนกลยุทธ์การพัฒนา การศึกษาภัณฑ์มีงานทำ โครงการ วิจัยเรื่องการศึกษาภารมีงานทำ. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และอนงคกุล กรี๊แสง. (2518). หลักเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.

เตรี เวชชานุยก. (2538). การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร: อักษรการพิมพ์.

ไสวณ หมวดทอง. (2533). การเฝ้าระวังมลพิษแหล่งน้ำของเกษตรกรในตำบลลนาง แม่นาง อำเภอใบใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

องค์การบริหารส่วนตำบลลนางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. (2547). เอกสารแนะนำองค์การบริหารส่วนตำบล. สมุทรปราการ: ผู้แต่ง.

อคิน รพีพัฒน์, ม.ร.ว. (2529). พลังชุมชนในการจัดการทรัพยากร : กระบวนการรณรงค์และนโยบาย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

อุดม แย้มชื่นพงษ์. (2537). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสภาตำบลในการอนุรักษ์แหล่งน้ำ แม่น้ำท่าจีน ศึกษาเฉพาะกรณีแม่น้ำท่าจีน เขตอำเภอกรชัยศรี จังหวัดนครปฐม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

